

قلعه گبری

از دیگر آثار ری که قدمت آن به قبل از اسلام می‌رسد، قلعه گبری است. این قلعه که امروزه در مشرق حرم حضرت عبدالعظیم‌الحسنی(ع) در شهرک علانین واقع شده است. از آثار معماری آن تنها یک چهار دیواری به مساحت حدود 18000 متر مربع باقی است با دیوارهای مرتفعی که در بلندترین نقطه به حدود 14 متر و در شالوده و پی(پهنا)، به حدود 9 متر می‌رسد به همراه چهار برج دیده‌بانی در چهار گوشه قلعه، این اثر متعلق به دوره ساسانی و عده‌ای از مورخین نیز قدمت آنرا تا عصر اشکانیان می‌رسانند زیرا در قسمتی از قلعه هم سفال‌های بدون لعاب دوره اشکانی با خمیره خاکستری و با پوشش گلی قرمز پرداخت شده، به دست آمده است، که مربوط به همین دوره می‌باشد.

با توجه به گودی محسوس پیرامون قلعه، به نظر می‌رسد این قلعه دارای خندقی بوده که در صورت لزوم با آب انداختن به این خندق امنیت ساکنان آن در مقابل حمله مهاجمان تأمین می‌شده است. مصالح ساختمانی قلعه گبری چینه و خشت می‌باشد و کاوش‌های انجام شده در قسمت داخلی قلعه گبری نشان دهنده وجود آثار معماری در تمام سطح داخلی است. در سطحی‌ترین لایه‌های کاوش شده در قلعه گبری سفال‌های دوره سلجوقی و در لایه‌های عمیق تر آثار قرون سده سوم چهارم هجری (دوره آل بویه) به دست آمده است. این اثر در تاریخ 1377/1/13 به شماره 1982 در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.

Gabri Castle

One of the Ray's other monuments that dating back to before Islam is Gabri castle that is located on the east of Abdol-Azim shrine in Alaeen town. Among the architectural works only an enclosure area of about 18,000 square meters remains with tall walls that reach to 14 m in tallest points and 9 m in basement. Also 4 watchtowers in four corner of the castle can be seen. This monument belongs to Sassanid and some other historians believe that it belongs to Parthian era, because in some part of castle unglazed pottery with the gray pulp and red flowered cover from the Parthian era obtained.

According to the bezel surrounding the castle, it seems that it was surrounded by a moat that was filled with the water when necessary to defend. Building materials of Gabri castle was stratigraphy and clay and excavations of internal parts of castle show the architectural works in the entire inner surfaces. In the most superficial explored layers pottery of the Seljuk era and in the deeper layers third and fourth century works (Buwayhid era) was obtained.

This template has been registered in the national monuments index of Iran in 1377.01.13 Hijri Shamsi, with the registration number of 1982.